

notat

18. november 2013

naturmangfaldslova i reguleringsplanar

Lovgrunnlaget

Utdrag frå Naturmangfaldslova (Nml):

§ 3. (definisjoner)

- i) naturmangfold: biologisk mangfold, landskapsmessig mangfold og geologisk mangfold, som ikke i det alt vesentlige er et resultat av menneskers påvirkning
-

§ 7. (prinsipper for offentlig beslutningstaking i §§ 8 til 12)

Prinsippene i §§ 8 til 12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet, herunder når et forvaltningsorgan tildeler tilskudd, og ved forvaltning av fast eiendom. Vurderingen etter første punktum skal fremgå av beslutningen.

§ 8. (kunnskapsgrunnlaget)

Offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet skal så langt det er rimelig bygge på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger. Kravet til kunnskapsgrunnlaget skal stå i et rimelig forhold til sakens karakter og risiko for skade på naturmangfoldet.

Myndighetene skal videre legge vekt på kunnskap som er basert på generasjons erfaringer gjennom bruk av og samspill med naturen, herunder slik samisk bruk, og som kan bidra til bærekraftig bruk og vern av naturmangfoldet.

§ 9. (føre-var-prinsippet)

Når det treffes en beslutning uten at det foreligger tilstrekkelig kunnskap om hvilke virkninger den kan ha for naturmiljøet, skal det tas sikte på å unngå mulig vesentlig skade på naturmangfoldet. Foreligger en risiko for alvorlig eller irreversibel skade på naturmangfoldet, skal ikke mangel på kunnskap brukes som begrunnelse for å utsette eller unnlate å treffe forvaltningstiltak.

§ 10. (økosystemtilnærming og samlet belastning)

En påvirkning av et økosystem skal vurderes ut fra den samlede belastning som økosystemet er eller vil bli utsatt for.

§ 11. (kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver)

Tiltakshaveren skal dekke kostnadene ved å hindre eller begrense skade på naturmangfoldet som tiltaket volder, dersom dette ikke er urimelig ut fra tiltakets og skadens karakter.

§ 12. (miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder)

For å unngå eller begrense skader på naturmangfoldet skal det tas utgangspunkt i slike driftsmetoder og slik teknikk og lokalisering som, ut fra en samlet vurdering av tidligere, nåværende og fremtidig bruk av mangfoldet og økonomiske forhold, gir de beste samfunnsmessige resultater.

Vurderingsgrunnlag

I følgje definisjonen på naturmangfold (Nml §3 i)), er det tale om tre ulike typar mangfold (biologi, landskap og geologi) som ikke i det alt vesentlige er et resultat av menneskers påvirkning.

Forslagsstiller for detaljplanen bør kunna gå ut frå at både kommunen og overordna instansar har gjort ei tilfredsstillende vurdering av det naturmangfaldsmessige (biologi, landskap og geologi) i kommuneplansamanheng.

Sjekkliste :

- har den aktuelle planen eit omfang som pr. definisjon har potensiale til å berøra naturmangfaldet ?
- er det tale om ny arealbruk som er vesentleg avvikande frå arealbruken i nærmiljøet ?
- er det gitt føringer eller omsynssoner i overordna planar (kommuneplan m.v.) ?
- omfattar - eller grensar området opp til - areal med kjende naturmangfaldskvalitetar ?
- er det behov for ny kunnskap knytta til det naturmangfaldsmessige ?
- vil eventuelle krav til utvida kunnskapsgrunnlag stå "i et rimelig forhold til sakens karakter og risiko for skade på naturmangfoldet"?

Sjå elles "Veileder til naturmangfoldsloven kapittel II" (forvaltningsprinsippa) :
http://www.regjeringen.no/pages/36850877/Veileder_Naturmangfoldloven_endelig2.pdf
og sjekklistene der.

Utdrag frå rettleiaren (side 23) :

Det er i utgangspunktet den som søker om en tillatelse, som har ansvaret for å *framstaffe kunnskap* om naturmangfoldet og effekten av tiltaket. Dette følger av alminnelig forvaltningsrett. Forvaltningsmyndigheten bør imidlertid vurdere om, og i hvilken grad, man bør bistå søker. Bistand er særlig aktuelt overfor de som ikke er profesjonelle aktører. Sitter forvaltningen selv på kunnskap om naturmangfoldet, eller forvaltningen uansett selv vil innhente kunnskap i Naturbasen, Artskart og MiS, bør ikke forvaltningen kreve at tiltakshaver skal gjøre dette.

Den kunnskap som det derimot forventes at tiltakshaver uansett må bidra med, er kunnskap om påvirkningene virksomheten står for, og hvordan tiltaket vil påvirke naturmangfold. Kunnskap om effekten av påvirkninger kan være naturvitenskapelig eller erfaringsbasert.

(MiS = Miljøregistreringer i Skog)

Eksempel :

Markaneset i Fana, Bergen. Resultat frå søk i Naturbase Innsyn
<http://geocortex.dirnat.no/silverlightviewer/?Viewer=Naturbase> :

